

7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że Komisja nie podjęła działania w rozumieniu art. 265 TFUE w odniesieniu do przyznania na rzecz zainteresowanych osób trzecich pomocy państwa w postaci korzyści podatkowych, które nie były dozwolone na mocy decyzji w sprawie planowania (etap planowania).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2016 r. – Labiri/EKES i Komitet Regionów

(Sprawa T-904/16)

(2017/C 063/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Vassiliki Labiri (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: J.N. Louis i N. De Montigny, adwokaci)

Strona pozwana: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, Komitet Regionów

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

stwierdzenie i orzeczenie, że

- stwierdzona zostaje nieważność decyzji sekretarza generalnego Komitetu Regionów z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie przeniesienia skarżącej z urzędu jako administratora w dyrekcji tłumaczeń w celu wykonania ugody zawartej w sprawie F-33/15;
- EKES w sposób zawiniony nadużył władzy i naruszył obowiązek lojalności wobec skarżącej poprzez świadome wprowadzenie jej w błąd co do zakresu umowy zawartej między stronami w dniu 4 lutego 2016 r.;
- EKES i Komitet Regionów zostają wspólnie obciążeni kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 266 TFUE, ponieważ zaskarżona decyzja została wydana z oczywistym naruszeniem ugody zawartej w sprawie F-33/15 Labiri/EKES.
2. Zarzut drugi dotyczący nadużycia władzy, ponieważ strona skarżąca została rozmyślnie wprowadzona w błąd co do zakresu zawartej między stronami umowy, a konkretnie co do stosowanej przez oba komitety wykładni postanowień umowy.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2016 r. – Schwenk Zement/Komisja

(Sprawa T-907/16)

(2017/C 063/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Schwenk Zement KG (Ulm, Niemcy) (przedstawiciele: U. Soltész, M. Raible i G. Wecker, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga o stwierdzenie nieważności skierowana jest przeciwko decyzji Komisji C (2016) 6591 final z dnia 10 października 2016 r. (sprawa M.7878 – HeidelbergCement/Schwenk/Cemex Hungary/Cemex Croatia [Dz.U. 2016, C 374, s. 1]).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 1 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, w danym wypadku w zw. z pkt 147 skonsolidowanego komunikatu Komisji w kwestiach własności na podstawie rozporządzenia (WE) nr 139/2004 (zwanego dalej „skonsolidowanym komunikatem w sprawie własności”)

Skarżąca w ramach zarzutu pierwszego podnosi, że Komisja nie jest właściwa w przedmiocie badania spornej fuzji. W wypadku gdyby prawidłowo nie postrzegano skarżącej jako zainteresowanego przedsiębiorstwa, nie byłyby spełnione przesłanki wartości progowych obrotu na podstawie art. 1 rozporządzenia (WE) nr 139/2004.

2. Zarzut drugi dotyczący błędów w uzasadnieniu

Skarżąca w tym miejscu podnosi zarzut, że Komisja wprawdzie zwraca uwagę na istnienie wyjątku określonego w pkt 147 skonsolidowanego komunikatu w sprawie własności, jednak bez wyjaśnienia, że przesłanki ku temu faktycznie wystąpiły.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. 2004, L 24, s.1).

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2016 r. – RRTec v EUIPO – Mobotec (RROFA)

(Sprawa T-912/16)

(2017/C 063/46)

Język skargi: Polski

Strony

Strona skarżąca: RRTec sp. z o.o. (Gliwice, Polska) (przedstawiciel: T. Gawrylczyk, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Mobotec AB (Göteborg, Szwecja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy Unii Europejskiej zawierający element słowny „RROFA” – zgłoszenie nr 12 699 534

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5.10.2016 w sprawie R 2392/2015-1